

כפ:

עין משפט
נר מצוה

י"א ע"ה. ממה מאי קא בעי מנן הא מתניין מירי בשם י"א
וגורא דרבנן היא שגורא על י"א משום צנזורה ח"ל דודאי עיקר
גזירה דשם י"א (לקמן ט:) משום צנזורה הוא מיהו לא היו אוסרים
אחתו בהגהה מטעם זה מידי דהוה אפיתן ושמןם אלא עבדו רבנן

יִינן נֶכֶד גִּמּוּר שֶׁנִּתְּנָם לְפִי עֲבוֹדָה
וְכֹכֵבִים שֶׁאִסּוּר מִן הַתּוֹרָה מֵשׁוּם
דִּמְדָּמִי לִיָּה וְעַל יֵין נֶכֶד שׂאֵל הַחֲלָמוּד
וּמִנֵּלן וְאִלֵּים יֵין שֶׁנִּתְּנָם לִמֶּה לִי קֶרֶף
וְנִיכּוּ מִכֻּלָּ שׂאֵל זִכְרֵי וְיֵין לֵאמֹר
הִנֵּה נִמִּי דְּחִיבָהּ וְנֶכֶד שֶׁיִּנְיִים
וְתוֹרָה לְהוּ לִקְחֵן לִאִסּוּר צִפְרִי
'ר' יִשְׁמַעֲלֵל (ד. ו.) מִזְבֵּחַ כֵּן כְּעֵין
דְּחִיבָהּ וּמִיִּקְוִי וְיִזְקֵה הַמַּשְׁמֶרֶת
כְּגֹוֶן שֶׁנֶּכֶד לְפָנֶי: **יִשְׁתּוּ** יֵין
נִיבִיבִים. לִמְאֵן דְּדִרִישׁ לֵאמֹר קֶרֶף
שֶׁנִּתְּנָם לְכֹכֵבִים יִחָל וְלִמְאֵן דְּדִרִישׁ
לְכֹכֵבִים (ד. ו.) גְּבִי נִיבִיבִים
שֶׁלֹּמֶה קֶרֶף אֵל עַל יִשְׁתּוּ וְכֹוֹן
צִפְרִי 'ר' יְהוּדָה וְרִבִּי נַחֲמִיָּה הֵד
דְּדוֹרֵשׁ כְּלָפִי הַטְּבוּדִי כֹכֵבִים וְהֵד
דְּדוֹרֵשׁ כְּלָפִי יִשְׂרָאֵל צִרְךָ לְפָנֶשׁ שֶׁהִיוּ
הַטְּבוּדִי כֹכֵבִים מְגִנִּי יִשְׂרָאֵל עַל
הַטְּבוּדִי הַמִּזְבֵּחַ כִּנְגֵד שֶׁשְׁעִין
לְקַח אֲמוּצָה שֶׁאִכּוֹל מִמֶּנּוּ וְשׂוֹמֵה
נֶגְסִים: **אִתֵּינָא** שֶׁ שֶׁ מִעֲבָדָה
עֲדוּתָהּ: מִתֵּיבָה אֲדִילֵיף מִתְּקוּבָה
כֹכֵבִים מִמֶּנּוּ וְתֵיבָה מִמֶּנּוּ
עֲדוּתָהּ יִלָּךְ מִתְּקוּבָה שֶׁ שֶׁ
מִמֶּנּוּ כֹכֵבִים עֲלֵמָה דְּכִרְמִיתִין
(פֶּסֶקֶדֶן ד. ח. ו.) (שם)
וְנִיבִיבִים כִּנְגֵד לִמֶּה דְּרִבִּיבָהּ (שם)
וְנִיבִיבִים כִּנְגֵד לִמֶּה דְּרִבִּיבָהּ (שם)

[illegible]

תורה אור השלם

1. יִשְׁקֶנָּה מִנְשִׁיכֶיהָ
בִּי טוֹבִים דְּרִיךְ מִיָּד
שֶׁהֵינִי:
2. שְׁמֵן חֲרֹק שְׁמֵיךְ טוֹבִים
עַן לִרְעָה שֶׁמֶךְ עַן כֵּן
לְמִלּוֹת אֲדֹכְרֶיךָ:
שֶׁר
3. הַשֶּׁמֶן אֲ:
אִשֶּׁר חֲלֵל וְהִרְמִינִי
אִבְלָו יִשְׁמַר יְיָ וְנִסְכִּים
יִקְוֹמוּ הַעֲוֹרֹת
עֲלֵיהֶם מִתְרָה:
4. בְּרִיכִים לֵךְ
יִצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר
וְיִאֲבָלוּ לְדֹב מִתְּמֵה:
5. תְּחִילִי קֵץ כֹּחַ
וְהָבֵא נִי שֶׁאֲדָלַךְ לֵךְ
הַעֲדָה מִרְבֵּעַ צֶן בְּחִשֵּׁל
הַדְּאוֹן יוֹשֵׁב הָאֵם
בְּקִשׁ וְתִחַם שֶׁן הָאֵם
וְתִכְבֵּר שֶׁם:
6. מְדַבֵּר כֵּן א
וְהִרְדּוּ וְקֵץ הָעִיר
הַדּוֹאֵת אֵל הַנְּהֻלָּה אֵל
אֵלָּה אִתָּךְ אִשֶּׁר לֵךְ יִכְבֵּר
כֵּן וְלֵךְ תִּרְעַם שֶׁן
אֵל הַנְּהֻלָּה בְּחִלָּה:
7. בְּרִיכִים כֵּן ד
כִּפֹּר לַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל
שֶׁמֶךְ אֲרִית יִזְהֹר אֵל
תִּתֵּן עֲלֵי קֶבֶךְ עֲמָל
יִשְׂרָאֵל וְנִכְפֵּל לָהֶם
יָדָם:
8. בְּרִיכִים כֵּן ד

רבינו חננאל

בלורית וגבינה ברו
מקלה אפר
מכות: **פתח** ואלו
דברים של עובדי כוכבים
אסורין ואסורין אסור
הנאה היין והחומץ של
עובדי כוכבים וכו'. יין
מנא לו דכתיב אשר חלב
וזחילמו יאכלו ישות יין
נסכים יתאקש יין לזבח
ואתקש חובב לזבח
שנאמר ויצמדו לבעל
פעור אסורין וזבחי חמים
מנא להו אכלו בהנאה אר
יין של עובדי כוכבים
אסור בהנאה ומת אסור
בהנאה מנא לו תריס
בבית חמים ותמת שם מר
יין מבושלו של עובדי כוכבים

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

במתנ"י שהיה ממחילתו י"ן. ביד העובד כוכבים לאסוקי היכא דזבין עובד כוכבים חומץ מירשאל דלא מיחמר בהנאה דטעמא דאסור בהנאה משום דלמא נסביה הוא וחומץ לא מנאך: **והרם דרביי**. גמרא (ג). מפרש שסוריהו במים ויואל י"ן הנבלע בו:

מתנאי אלו דברים של עובדי כוכבים אסורין ואיסורן איסור הנאה ^א היין יתחומץ של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין יחרס הדרייני ועורות לבובין רשב"ג אומר יבומן שהקרקע שלו עגול אסור משוך מותר ^ב בשר הנכנס לעבודת כוכבים מותר והיוצא אסור מפני שהוא ^ג כוכבי מתיס דברי ר"ע ^ד ההולכין לתרפות אסור לשאת ולתת עמהן והבאין מותרין: נודות העובדי כוכבים וקנקניהן ויין של ישראל כגוס כהן אסורין ואיסורן איסור הנאה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אין איסורן איסור הנאה: התרצנים והזוגן של עובדי כוכבים אסורין ואיסורן איסור הנאה דברי ר"מ ותכ"א ילחין אסורין יבישין מותרין ^ה המוריים וגבינת בית אונקין של עובדי כוכבים אסורין ואיסורן איסור הנאה דברי ר' מאיר ותכ"א אין איסורן איסור הנאה אמר ר' יהודה שאל ר' ישמעאל את רבי יהושע כשהיו מהלכין בדרך אמר לו ^ו מפני מה אסרו גבינות עובדי כוכבים אמר לו ^ז מפני שמעמידין אותה בקיבה של נבילה אמר לו והלא קיבת עולה חמורה מקיבת נבילה ^ח אמרו כהן שדעתו יפה שורפה חיה ולא הודו לו אבל אמרו אין נהנין ולא מועלין אמר לו ^ט מפני שמעמידין אות' בקיבת עגלי עבודת כוכבים אמר לו אם כן למה לא אסרוה בהנאה ^י והשיאו לדבר אחר אמר לו ישמעאל ^{יא} היאך אתה קורא יכי טובים דודיק מיין או כי טובים דודידך אמר לו כי טובים דודידך אמר לו אין הדבר כן ^{יב} שהרי כבירו מלמד עליו זלריה שמעין טובים: **גמ'** ^{יג} מנלן אמר רבה בר אבובא אמר קרא יאשר חלב וזחימו יאכלו יישתו ^{יד} נסיכם מה זבח אסור בהנאה אף יין נמי אסור בהנאה ^{טו} זבח גופיה מנלן דכתיב ויצמדו לבקל פעור ויאכלו זבחי מתים מה מת אסור בהנאה ^{טז} אף זבח נמי אסור בהנאה ומת גופיה מנלן אתיא שם שם מעגלה ערופה כתיב הכא ^{יז} ותמות שם מרים וכתיב התם ^{יח} וערפה שם את העגלה בנחל מת להלן: אסור בהנאה אף כאן נמי: אסור בהנאה והתם מנלן ^{יט} אמר רבי ינאי ^כ כפרה כתיב בה כקדשים: והחומץ של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין: פשיטא משום דאחמיץ פקע ליה איסוריה אמר רב אשי הא אתא לאשמועינן ^{כא} חומץ שלנו ביד עובד כוכבים אין צריך חותם בתוך חותם אי משום אינסוכי לא מנסכי ואי משום איחלופי כיון דאיכא חותם לא טרה זמיון אמר רבי אילעא שנינו יין מבושל של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין אסור פשיטא משום דאיבשיל פקע ליה איסורא אמר רב אשי הא אתא לאשמועינן יין מבושל שלנו ביד עובדי כוכבים אין צריך חותם בתוך חותם אי משום אינסוכי לא מנסכי ואי משום איחלופי

דרכן לעשות כן לעבודת כוכבים
ומזליזין את הכל דרך הקצב ומימסר
משום זמני ממזים: **משוך מוסר.**
שאלו עשוין כן לעבודת כוכבים:
והיואל אסור. בהגלה דעושין מקדושת:
לפרשום. לעשות עבודה כוכבים
למרחוק: **אסור לשאם ולסאם.** לאיל
ומורה לעבודת כוכבים ועוד דומי
מדי דלאתערך לעבודת כוכבים
למקדושת: **נדרום שובדי כוכבים.**
כל עור: **וקנטינסם.** חרם: **כדום**
בסל. הכרים כהן יין לקיום: **הרלינס**
ווגין. פסולת שם ענינים וגרעינין
שחבוך: **לחיס.** כל שנים עשר חרש:
אסורין. אף בהגלה: **פסוריינס.** (י) שמה
כל דגים: **וואוסורין אסורם.** אסור
שמה עירב בו יין: **וגנינום בית**
אנווייץ. שם הכפר אבל שאר גבינות
ומרחק: בהגלה וצגמאר מפרש לה
דעת לה: **פמני** כהן **אסור.** להבין
קבעי לה דלסור לה בחסילה ולא
בהגלה: **והלל קינסם עולה חמורה.**
שהעולה אסורה בהגלה ומעלין בה:
שדסום יפה. שאין קין ומעלה בה:

שורפה. הומ"ר בלע"ז גומעה: ולא
הודו לו. (ל)לואמרים כן (א) להיחירא
לכמחלה: אבל אמרו לא נהנין ולא
מועלין. וכל היכא דתנן הכי שרי
מדאורייתא אבל רבנן (א) דגזרו בה והכי
שמיני לא ירבו מחדשין ואף גזרי

גליון הש"ס

נבדא אל ימעאל. עין
נר"ס פ"י משנה ח' דפרה
ועין בחסות הר"ס
פמנ המ"ד.

הגהות הב"ח

[illegible]

לְעוֹי רַעִי

הומי"ר, לבלוע על ידי
שואימה.

מוסף רש"י

בשר הנכנס לעבודתו
 רובבנים, ששמיים וזה
 הכהנים, מותר, הנהגה
 אם נהר ישראל לטלו עם
 נפשות קודם שיקריבו
 אותו (קמ"ז ד:)
 לתרומה, לנקט שטון
 למקום אחד (קמ"ז ד:)
 מפני מה אסור גבינות
 עכרים, גמלים ורענן
 קטני מה דאף תאסו את
 של נהמה עמאם ליכא
 תיחש, דק"ל של טמא
 ויש עומד, נלתיא אינה
 נקפח (קמ"ז ד:), כפרה
 בחי בה, כשר לעמן
 ישראל, כהנים וקדשים
 אלוים הנהגה שזה
 מעלין כהן (קמ"ז ד:)

אלונות

במית מרים וזאת שם מרים וזאת שם את העולה ובעולה כתיב כפרה שנאמר כפר לעמך ישראל בקדשים וסא קדשים אסורין בהנאה אף מת אסור בהנאה. והתומץ של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין וכו' מבושל של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין אסורין בהנאה ומתחלתו שמיטא משום דאמתיך או משום שנתבשרל סמטא לית איסוריה ומשום דכ אשרה אחא לשאמשינו דלאו כיוו ונתנו בכל חילי אלס אמרין בהנאה כיוו כלכך אבל אי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones